ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НАЦИОНАЛНАТА СИСТЕМА ЗА СПЕШНИ ПОВИКВАНИЯ С ЕДИНЕН ЕВРОПЕЙСКИ НОМЕР 112

§ 1. В чл. 8, ал. 1, се правят следните промени:

1. Създава се нова т. 3:

„3. осигуряват необходимите условия за достъп до Националната система за спешни повиквания на граждани със слухови или говорни увреждания;”

2. Досегашните т. 3, 4, 5 и 6 стават съответно т. 4, 5, 6 и 7.

Заключителна разпоредба

§ 2. Законът влиза в сила шест месеца след обнародването му в „Държавен вестник“.

Вносители:

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112

С приемането през 2008 г. на Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 се осигури непрекъснат, бърз и безплатен достъп на гражданите до службите за спешно реагиране с цел получаване на помощ при спешни случаи за защита на живота, здравето, сигурността и имуществото им. Достъпът се осъществява чрез гласови разговори на телефон 112 от всички оператори на телефонни услуги в страната. По този начин в националното законодателство се въведоха европейските изисквания, установени съгласно чл. 26, т. 2 и 4 от Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги.

Възможността за използването на тази услуга обаче само чрез гласови съобщения поставя в неравностойно положение някои категории хора с увреждания на слуха и говора. Поради това, при промяната през 2009 г. на Директива 2002/22/ЕО, разпоредбата на чл. 26 от нея е изменена, като т. 4 вече експлицитно постановява: *„Държавите-членки гарантират, че достъпът до услуги за спешна помощ за крайни ползватели с увреждания е равностоен на достъпа, предоставен на останалите крайни ползватели. С цел осигуряване на възможност за достъп на крайни ползватели с увреждания до услуги за спешна помощ при пътувания в други държави-членки, предприетите за тази цел мерки се основават във възможно най-висока степен на европейски стандарти или спецификации, публикувани в съответствие с разпоредбите на чл. 17 от Директива 2002/21/ЕО (Рамкова директива), и не отнемат на държавите-членки възможността да приемат допълнителни изисквания с оглед постигането на поставените в настоящия член цели”*.

Срокът за транспониране на цитираната по-горе Директива 2009/136/ЕО е изтекъл на 25 май 2011 г.

Всъщност в последните два парламента бяха приети законодателни промени в тази посока, но само на първо четене. Те не бяха гласувани окончателно с оправдания за наличието на технически пречки и проблеми, препятстващи осигуряването на достъпа на хора с увреждания в слуха и говора до службите за спешно реагиране.

Вярно е, че такива технически ограничения съществуват. Те са свързани с основните изисквания на единен европейски номер 112, а именно: приоритизация, надеждност на повикването и възможност за локализация. Последните се явяват несъвместими с изпращането на кратки текстови съобщения (СМС-и). Използваният от тези съобщения механизъм се нуждае от междинна платформа, т.е. съобщението не се предава директно на адресата, което е в противоречие със спешния характер на тел. 112 и възпрепятства категоричното локализиране.

Всички тези съображения са основателни, но те не могат да оправдаят бездействието по темата. Директива 2009/136/ЕО изрично посочва, че *„предприетите за тази цел мерки се основават във възможно най-висока степен на европейските стандарти и спецификации”*.

Опитът на други страни в тази област е показателен. В някои страни е създаден номер, различен от 112, на който да се изпращат кратки текстови съобщения. В голям брой от тях, включително Естония, Швеция, Дания, Великобритания и Франция, са предприети конкретни действия за осигуряването на достъп до услуги за спешна помощ за ползватели с увреден слух. В тези държави са въведени допълнителни специални номера, например номер 114 във Франция, 999 във Великобритания и т.н., чието единствено предназначение е да приемат текстови съобщения и да осъществяват контакт с пострадалия и с компетентните служби за спешно реагиране.

Следователно технически създаването на подобен номер и неговото обслужване от "Национална система 112" на Министерството на вътрешните работи е възможно. Съществуват различни опции, въвеждането на които не предполага особено голям финансов и кадрови ресурс.

Именно поради наличието на различни възможни технически решения, които да позволят достъп на хората със слухови и говорни увреждания до службите за спешно реагиране, предложената промяна на чл. 8 от закона е така общо формулирана. С нея на МВР се вменява задължението да започне активно да работи в търсене на най-ефективния подход. А това, че текстът е много общ дава възможност на министерството да избере най-удобното за системата решение. От друга страна, народните представители ще могат да контролират изпълнението на новото задължение на институцията чрез формите на парламентарния контрол или в ресорните комисии, като за целта могат да бъдат привлечени и самите ползватели на услугата чрез своите организации.

Отлагането с шест месеца на влизането в сила на предложената разпоредба, но след приемането ѝ от Народното събрание, осигурява време,

необходимо за предварителната подготовка и за обезпечаването на нужните бюджетни средства.

Вносители: